

آیت‌الله غروی‌علیاری: شروط و لوازم بهره‌مندی از فیوضات الهی

صرف اعمال کافی نیست و حجابات بین انسان و خدا مانع از آن است که آدمی به جایی برسد، مادامی که شما در زندگی اسیر حجابات ظلمانی باشید، به جایی نخواهید رسید.

صرف اعمال کافی نیست و حجابات بین انسان و خدا مانع از آن است که آدمی به جایی برسد، مادامی که شما در زندگی اسیر حجابات ظلمانی باشید، به جایی نخواهید رسید.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، آیت‌الله العظمی جواد غروی‌علیاری در جلسه تفسیر این هفته خود، ذیل آیه «يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِقَاءُ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهَدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ» ای مردم به یقین برای شما از جانب پروردگارتان اندرزی و درمانی برای آنچه در سینه‌هاست و رهنمود و رحمتی برای گروندگان [به خدا] آمده است» (یونس، ۵۷)، گفت: در این آیه باید به واژه ناس اشاره کرد که معنای آن کلی و خطاب به همه است. اینجا مراد از موعظه قرآن، نصایح و امری باطنی بوده و اختصاص به امر ظاهری ندارد. استعمال از قد و لقد در ابتدای آیات از جمله این آیه نیز به این معناست که «این است و جز این نیست».

غروی‌علیاری ادامه داد: رب پرورش‌دهنده، به وجود آورنده و مربی انسان‌هاست و این کلمات در حق حضرت موسی(ع) است و در خصوص سایر انبیا نیز همین طور است. این مقام از قِبَل ذات باری تعالی است. این قرآن موعظه و کتاب از جانب خداوندیست که صاحب، مولا، و آقای شماست.

وی با بیان اینکه خداوند واقعا شفا فی‌الصدور است، گفت: شفاعت انواع و اقسامی دارد، این شفاعت اول در مسئله اعتقادات است، دوم در مسئله امراض ظاهری و سوم در خصوص امراض باطنی است. صدور نیز جمع صدر به معنای قلب است، این شفاء فی‌الصدور، شفا در قلب انسانی و نه قلب صنوبری است. اما اینکه چگونه خداوند در سینه‌ها اثرگذار است، بحث دیگری است.

این مفسر قرآن افزود: بیانات پیامبر(ص)، و آیات قرآن مواعظی است که مخاطب آن قلب انسان است. ما هدایت تکوینی و تشریعی داریم که به ذات باری تعالی مربوط است. علما در این خصوص که آیا انبیا از هدایت تکوینی و تشریعی برخوردار هستند اختلاف دارند، اما در خصوص ذات باری هدایت تکوینی و تشریعی متعلق به ذات باری تعالی و محل اجماع است. وی تصریح کرد: کسانی که مشمول الطاف الهی هستند، به هدایت تکوینی و تشریعی رسیده‌اند. بعد از هدایت، لذت دارد که انسان مشمول رحمت الهی باشد. بعد از هدایت تکوینی و تشریعی جاده صاف می‌شود و اگر کسی لیاقت برای فرمایشات پیامبر(ص) و ذات باری تعالی پیدا کرد، مسئله رحمت آغاز می‌شود.

غروی‌علیاری با بیان اینکه رحمت‌های غیبیه و خفیه الهی برای مومنین است، گفت: غیرمومنین هم از هدایت و هم رحمت محرومند و خودشان هم مقصر هستند، اما این‌ها برای مومنین است. مومنین از هدایت، رحمت و فیوضات الهی بهره‌مند خواهند بود و تمام امور به ایمان بستگی دارد.

وی ادامه داد: لیاقت و ظرفیت ایمانی هر مومن، میزان بهره‌مندی انسان مومن را معین می‌کند. نائل شدن به فیوضات الهی شرایطی می‌خواهد. مومنین به برکت ایمان لیاقت پیدا کرده‌اند که مشمول برکات الهی باشند.

این مفسر قرآن افزود: برخی از معنویات، امری جلی و ذاتی هستند، اما افاضه‌ای هم هست، مثل علم، حکمت، عصمت که اموری افاضه‌ای هستند. معرفت الله اعلی‌المعارف است و رسیدن به مرتبه‌ای از معرفت ذات باری که برای اخص اولیای الهی عنایت شده است و می‌شود از جمله امور افاضه‌ای است.

غروی‌علیاری تصریح کرد: بهره‌مندی از فیوضات الهی زمان می‌برد و نباید عجله کرد و گفت ما زحمت کشیدیم و خود را مقید به واجبات مستحبات کرده‌ایم و همه امور را مراعات کردیم، پس چرا به جایی نمی‌رسیم؟ از خودتان باید بپرسید، دلیلش این است که شما به دنبالش نرفته‌اید و ظرفیت نداشته‌اید، خیال می‌کردید که می‌توانید به این امور برسید؟

وی ادامه داد: صرف اعمال کافی نیست و حجابات بین انسان و خدا مانع از آن است که آدمی به جایی برسد، مادامی که شما در زندگی اسیر حجابات ظلمانی باشید، به جایی نخواهی رسید. انجام اعمال واجب و مستحبی به جایی نمی‌رسد، باید به درون خود برسید و باطن را تصفیه کنید، مادام که باطن را تصفیه نکنیم، کور هستیم و از مراتب الهی جا خواهیم ماند. ما به مواعظ باید آشنایی پیدا کنیم و دنبال هادیان باشیم که ما را هدایت کنند. مادامی که این حجابات وجود دارد، نه حرف پیامبر(ص)، نه امام و نه خدا و اولیا هیچ کدام در ما اثر نخواهد کرد، چون آن حجاب ظلمانی اثر کرده و قلب را شقی، ظلمانی و تاریک کرده است و وضع قلب را به هم زده و هر چه می‌بینند این دنیای مادی و اوهام در مقابل الطاف خدا است.

وی در پایان گفت: برای استفاده از مواعظ، اول باید از رب العالمین درخواست کرد که این حجاب‌ها را از من بردارد و البته خواستن کاری را درست نمی‌کند و باید خودمان را آماده کنیم.